

en saadan Frist kunde udstrækkes indtil 4 Uger; det er sikkert ikke heldigt, at Lovgivningsmagten fastsætter en saa kort præklusiv Frist, som her er foreslaaet.

Bemærkningerne til § 2 gaar ud fra, at det neppe vil være et meget betydeligt Antal Sager, der vil blive forelagt det her foreslaaede Nævn til Behandling og Afgørelse. Jeg formener, at de to sagkyndige sønderjydske Medlemmer i Kommissionen, det ærede Medlem Hr. Refshauge og Gaardejer Michaelsen, har haft tilstrækkeligt Holdpunkt for denne deres Opfattelse. Skulde de Sager, der maatte blive indbragt for Nævnet, blive talrigere end her forudset, er det jo muligt, at en anden Ordning, som der hentydes til i Bemærkningerne til § 1, nemlig Oprettelse af et særskilt Nævn for hvert enkelt Amt, vilde have været at foretrække. En Fordel opnaas utvivlsomt ved det her foreslaaede Fællesnævn for hele Nordslesvig, nemlig den, at der derved sikres Ensartethed i Sagernes Behandling og Afgørelse.

I øvrigt kan jeg paa et enkelt Punkt slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, nemlig med Hensyn til hans Udtalelse om, at Nævnenes Sammensætning er noget ensidig, idet, naar bortses fra den juridiske Formand, samtlige Medlemmer udelukkende er saadanne, der er kyndige i Landbrugsforhold; men paa den anden Side kan man ikke lukke Øjnene for, at i langt de fleste Tilfælde vil de Spørgsmaal, der vil blive indbragt for Nævnene til Afgørelse, være Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Landbrugsforhold.

Det andet Afsnit af Lovforslaget omhandler „Aftægtsydelser i Penge, Grundbyrdeydelser og andre vedvarende eller for ubestemt Tid gældende Pengeydelser, der svares af faste Ejendomme i de sønderjydske Landsdele og er fastsatte i tyske Reichsmark inden 15. Juni 1920“. Lovforslaget indeholder lige saa lidt som Bemærkningerne nogen juridisk Definition af Begrebet Grundbyrdeydelser. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister er i Stand til at give os en klar juridisk Bestemmelse af dette Begreb. Jeg ved ikke, til hvilket Begreb i den hidtil bestaaende tyske Lovgivning det svarer, men man vil utvivlsomt i det store og hele af selve Lovforslaget kunne danne sig et Skøn om, hvad der herved skal forstaas, tilmed da Begrebet altid nævnes i Forbindelse med „andre vedvarende eller for ubestemt Tid gældende Pengeydelser“. Det er efter min Mening ubetinget berettiget, at man i Lovforslaget ikke har medtaget Rentebankrenter. Der har ganske vist i sønderjydske

Dagblade været anket herover, og man har gjort gældende, at nu, da man ikke længere har Mark-, men Kronemønt, og da Forholdet til Kirketiende-Rentebanken i Stettin dog skal afbrydes, bør Ordningen af Forholdet til den sidstnævnte Institution ske saa snart som muligt. Men selv om dette er rigtigt, maa det erindres, at hele Spørgsmaalet om afløste Kirketiender og Præstetiender og det heraf flydende Spørgsmaal om Forholdet til Rentebanken i Stettin ikke kan ordnes ensidigt ved dansk Lov, men maa ordnes gennem Forhandlinger mellem Danmark og Tyskland, og det kan dog ikke være den danske Lovgivningsmagts Opgave at aflaste tyske Pengeinstitutioner for de utvivlsomme Forpligtelser, de har paataget sig overfor Nordslesvig. En anden Ting er, at det er særdeles ønskeligt, om Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, der har stor og indgribende Betydning for Forholdene i Nordslesvig, fremmes saa meget som muligt.

Hvad de i § 5 foreslaaede Omregningskurser angaar, kan jeg ganske billige dem. Jeg finder, at de har taget alle rimelige og skyldige Hensyn; de er utvivlsomt gunstige for Modtageren, for Nyderen af Aftægtsydelser. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Lageri: Der er imod det foreliggende Lovforslag blevet rettet adskillige Anker, som jeg fuldt ud kan slutte mig til; men da en Forhaling af Lovforslagets Gennemførelse vil medføre yderligere Tab for Befolkningen dernede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en ret hurtig Behandling og en ret hurtig Fremme. Vi ved gennem vor Kundskab om de Krav, der er rejste dernede fra, at det vil blive hilst med Glæde, om Lovforslaget kan blive behandlet færdigt i indeværende Aar.

Justitsministeren (Rytter): Jeg vil først gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet fra de enkelte Ordførere. Maa jeg først til det ærede Medlem Hr. Hauge sige, at jeg forstaar godt den Kritik, der er rettet i Anledning af, at Lovforslaget er fremkommet saa sent; men jeg kan dog sige, at der i den Kommission, som har været nedsat — og det samme gælder Ministeriet —, er arbejdet med usædvanlig Hurtighed for at faa Forslaget frem i indeværende Aar, hvilket har stor Betydning. Det ærede Medlem følte sig lidt usikker med Hensyn til, om nu ogsaa alt var taget med i Lovforslaget. Det er rimeligt; jeg vil